

Doktorat ks. mgra Mariusza Auguścika

Dnia 14 listopada 2017 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej pt. *Epikieia w prawie kościelnym*, napisanej przez ks. mgra Mariusza Auguścika, pod kierunkiem ks. prof. UKSW dra hab. Tomasza Gałkowskiego. Sesji przewodniczył Prodzikan Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW ks. prof. UKSW dr hab. Marek Saj.

Przedłożona dysertacja składa się z następujących części: wykaz skrótów (s. 7-8), wstęp (s. 9-16), rozdział I (s. 17-89), rozdział II (s. 90-219), rozdział III (s. 220-294), zakończenie (s. 295-300), bibliografia (s. 301-318).

We wstępie zarysowany został problem badawczy, a także przedstawiona została koncepcja budowy pracy, metodologia oraz przedstawienie źródeł.

W rozdziale pierwszym *Epikieia w świetle antycznych teorii prawa i sprawiedliwości* starano się uporządkować oraz omówić węzłowe pojęcia i treści, które sprzyjały rozwojowi nauki o epikiei w dyskursie filozoficznym (ze szczególnym uwzględnieniem dorobku Platona i Arystotelesa). W tym rozdziale podjęto także analizę analogicznej kategorii, która wdrożona została w systemie prawa rzymskiego – *aequitas romana*. W drugim rozdziale *Teologiczne uzasadnienie epikiei* ukazano sposób, w jaki dorobek myśli greckiej oraz prawa rzymskiego miał wpływ na przeniknięcie i wyjaśnianie epikiei na gruncie teologicznych poszukiwań. Ze względu na swój charakter w tym rozdziale omówiono niektóre wydarzenia biblijne odnosząc je do epikiei. W trzecim rozdziale *Miejsce i rola epikiei w prawie kościelnym* dzięki metodzie indukcyjnej opartej na analizie danych i rozwiązywaniu problemów powstających na gruncie doświadczenia religijnego związanego z koniecznością przestrzegania prawa w Kościele osiągnięto cel sformułowany w tezie o pozycję epikiei w prawie kościelnym i jej charakter oraz określono, w jaki sposób oddziałuje ona na regulację prawa kanonicznego.

Przyjęcie epikiei do prawa kanonicznego nie tylko wzbogaciło myśl prawną, ale podkreśla ono jednocześnie autonomię osoby, jako podmiotu kościelnej troski o realizację swojego powołania do zbawienia. Możliwość

kierowania się epikieą przez poszczególnych wiernych zakłada znajomość obowiązków wobec wspólnoty Kościoła i wobec Boga oraz świadczy o zaangażowaniu i pragnieniu zachowania jedności z Kościołem w każdej sytuacji życiowej.

Dysertację zamyka zakończenie, które stanowi zebranie wyników analiz dokonanych w poszczególnych częściach pracy wraz z ostatecznymi wnioskami. Na końcu dysertacji Autor zamieścił *Bibliografię*, którą posłużył się w jej opracowaniu.

Obydwaj recenzenci dysertacji wskazali tak pozytywne, jak i negatywne jej elementy. W końcowych wnioskach ocenili ją jako odpowiadającą wymogom stawianym przez prawo rozprawom doktorskim, tak pod względem merytorycznym, jak i formalnym.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, biorąc pod uwagę wyniki egzaminu doktorskiego, walor naukowy przedłożonej pracy właściwy rozprawom doktorskim, opinie recenzentów oraz pozytywny wynik obrony nadała ks. mgr. Mariuszowi Auguścikowi stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego.

Katarzyna Majchrzak
Wydział Prawa Kanonicznego UKSW